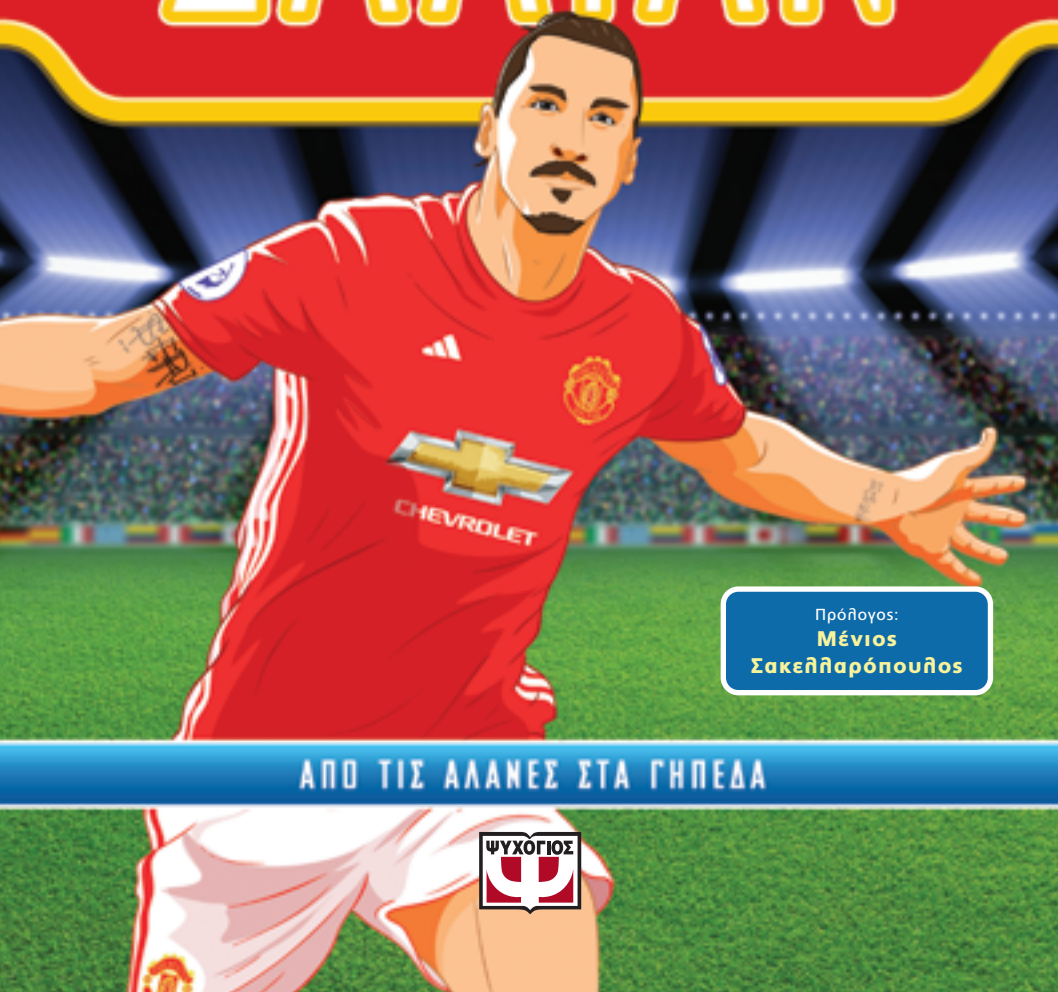

ΜΑΤ ΚΑΙ ΤΟΜ ΟΑΝΤΦΙΑΝΤ

ΟΙ ΑΠΟΛΥΤΟΙ ΗΡΩΕΣ
ΤΟΥ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΥ

ΖΛΑΤΑΝ

Πρόλογος:
Μένιος
Σακελλαρόπουλος

ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΛΑΝΕΣ ΣΤΑ ΓΗΠΕΔΑ

ΟΙ ΑΠΟΛΥΤΟΙ ΗΡΩΕΣ
ΤΟΥ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΥ

ΖΛΑΤΑΝ

ΣΕΙΡΑ: ΜΙΚΡΗ ΠΥΞΙΔΑ

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Οι απόλυτοι ήρωες του ποδοσφαίρου: Ζλάταν**

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: Ultimate football heroes: Zlatan

Από τις Εκδόσεις DINO BOOKS, Λονδίνο 2017

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Matt και Tom Oldfield

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Έρρικα Πάλλη

ΠΡΟΛΟΓΟΣ – ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Μένιος Σακελλαρόπουλος

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Αναστασία Σακελλαρίου

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Dan Leydon

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Σπυριδούλα Βονίτση

© Matt and Tom Oldfield, 2017

© Εικονογράφησης: www.envydesign.co.uk

© Εικονογράφησης εξωφύλλου: Dan Leydon

Originally published in the English language in the UK by Bonnier Books UK.

The moral rights of the author have been asserted.

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2021

Πρώτη έκδοση: Ιούνιος 2021

Έντυπη έκδοση ISBN 978-618-01-3902-0

Ηλεκτρονική έκδοση ISBN 978-618-01-3903-7

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτιού.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.

Από το 1979

Έδρα:

Τατοίου 121, 144 52 Μεταμόρφωση

Βιβλιοπωλείο:

Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα

Τηλ.: 2102804800 • fax: 2102819550

PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Publishers since 1979

Head Office:

121, Tatoi Str., 144 52 Metamorfossi, Greece

Bookstore:

13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece

Tel.: 2102804800 • fax: 2102819550

e-mail: info@psychogios.gr

www.psychogios.gr • <http://blog.psychogios.gr>

ΜΑΤ ΚΑΙ ΤΟΜ ΟΛΤΦΙΑΝΤ
ΟΙ ΑΠΟΛΥΤΟΙ ΗΡΩΕΣ
ΤΟΥ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΥ

ΖΛΑΤΑΝ

Μετάφραση: Έρρικα Πάλλη

*Για τον Νόα και τον Νίκο,
τη μελλοντική επιθετική δύναμη της Σαουθάμπτον*

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ	11
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1 – ΠΡΟΤΑΒΛΗΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ.....	13
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2 – ΡΟΖΕΝΓΚΑΡΝΤ.....	19
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3 – ΜΟΧΑΜΕΝΤ ΑΛΙ	23
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4 – ΚΑΝΟΝΤΑΣ ΕΠΙΔΕΙΞΗ	27
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5 – ΦΟΒΕΡΗ ΑΠΟΔΟΣΗ ΣΤΗΝ ΜΠΑΛΚΑΝ	33
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6 – ΖΛΑΤΑΝ, Ο ΒΡΑΖΙΛΙΑΝΟΣ.....	37
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7 – ΡΟΝΑΛΝΤΟ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΣΙΡΕΡ	43
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8 – ΚΟΡΥΦΗ Ή ΠΤΩΣΗ	47
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9 – ΕΤΟΙΜΟΣ ΝΑ ΛΑΜΨΕΙ	53
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10 – ΒΥΜΗΘΕΙΤΕ ΤΟ ΟΝΟΜΑ	57
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 11 – ΦΕΥΓΟΝΤΑΣ ΑΠΟ ΤΗ ΣΟΥΗΔΙΑ	63
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 12 – ΠΡΩΤΕΣ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΣΤΟΝ ΑΓΙΑΞ	71
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 13 – ΝΕΑ ΟΜΑΔΑ, ΝΕΑ ΧΩΡΑ	75

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 14 – ΜΕΓΑΛΩΝΟΝΤΑΣ.....	81
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 15 – ΙΤΑΛΙΑ.....	87
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 16 – ΑΠΟ ΤΗ ΓΙΟΥΒΕΝΤΟΥΣ ΣΤΗΝ ΙΝΤΕΡ.....	93
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 17 – ΠΑΙΖΟΝΤΑΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΞΕΧΩΡΙΣΤΟ.....	101
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 18 – ΜΠΑΡΤΣΑ.....	107
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 19 – ΔΥΣΚΟΛΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ.....	113
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 20 – ΜΙΛΑΝ.....	119
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 21 – ΔΙΑΨΕΥΔΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑ.....	124
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 22 – ΠΡΟΤΖΕΚΤ ΠΑΡΙ ΣΕΝ ΖΕΡΜΕ.....	131
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 23 – ΚΥΠΕΛΛΑ ΤΟ ΕΝΑ ΜΕΤΑ ΤΟ ΑΛΛΟ.....	137
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 24 – ΤΟ ΚΑΛΕΣΜΑ ΤΗΣ ΜΑΝΤΣΕΣΤΕΡ.....	145
ΟΙ ΚΑΛΥΤΕΡΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ.....	155
ΤΣΕΚΑΡΕ ΤΙΣ ΓΝΩΣΕΙΣ ΣΟΥ.....	161
ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ.....	163

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Οι συμπαίκτες του τον αποκάλεσαν βιονικό κι είπαν γι' αυτόν ότι θα μπορούσε να νικήσει ταυτόχρονα τον... Superman, τον Batman, τον Spiderman και όλους τους φίλους τους!

Μπορεί να σκοράρει με τρομερά ανάποδα ψαλίδια από κάθε απόσταση, με μαγικά τακουνάκια που μουδιάζουν το κεφάλι, με βολίδες που θα γκρέμιζαν τοίχους, με κεφαλιές δυναμίτες, με λόμπες, με κάθε πιθανό και απίθανο τρόπο.

Κι ο μαγικός Ζλάταν Ιμπραϊμοβιτς απέδειξε γιατί συγκαταλέγεται ανάμεσα στους κορυφαίους ποδοσφαιριστές που πάτησαν ποτέ το χορτάρι!

Πρώτα απ' όλα γιατί είναι όντως βιονικός, παίζοντας ακόμα σε υψηλότερο επίπεδο (Μίλαν), παρότι κοντεύει τα σαράντα ένα! Ποτέ κανείς άλλος δεν είχε τέτοια διάρκεια στην καριέρα του, νικώντας όχι μόνο τον χρόνο αλλά και τον κορονοϊό!

Κι επίσης, κανείς άλλος δεν κατέκτησε τόσους τίτλους σε τόσες χώρες, έχοντας από μικρός το στίγμα του πρωταθλητή! Αρνιόταν να χάσει ακόμα κι αν έπαιζε φιλικό παιχνίδι στη γειτονιά του, μια κακόφημη περιοχή του Μάλμε, στη Σουηδία.

Ο Ίμπρα κατάμπρα, όπως τον λένε για τα μαγικά που κάνει, μετράει 31 τίτλους (!), παίζοντας στα μεγαλύτερα πρωταθλήματα του κόσμου!

Σαν να είχε ένα μαγικό ραβδάκι, όπου κι αν πήγαινε έπαιρνε το πρωτάθλημα! Κι έπαθε... υπερκούπωση, πανηγυρίζοντας τίτλους με τον Άγιαξ, τη Γιουβέντους, την Ίντερ, την Μπαρτσελόνα, τη Μίλαν, την Παρί Σεν Ζερμέν, τη Μάντσεστερ Γιουναίτεντ, ακόμα και με τους Γκάλαξι στην Αμερική.

Μάλιστα, όταν αποχώρησε το 2019 για να επιστρέψει στη Μίλαν, αποχαιρέτησε τον κόσμο σαν... Ιούλιος Καίσαρας!

«Ήρθα, είδα, νίκησα. Ευχαριστώ, Λ. Α. Γκάλαξι, που με κάνατε να νιώσω ξανά ζωντανός. Όσο για τους φιλάθλους, ζητήσατε τον Ζλάταν, σας έδωσαν τον Ζλάταν! Σας ευχαριστώ. Η ιστορία συνεχίζεται. Και τώρα, γυρίστε πίσω στο μπέιζμπολ».

Πάντα ήταν εγωκεντρικός, από παιδί στο γκέτο του Μάλμε, αλλά πάντα φρόντιζε να αποδείξει ότι είναι ο καλύτερος. Και το πίστευε, ακόμα κι αν είχε μπροστά του τον Μέσι και τον Ρονάλντο!

Το είχε πει κάποτε και στον Ντέιβιντ Μπέκαμ: «Εμένα έρχεται να δει ο κόσμος, όχι εσένα! Γιατί, όπου κι αν πάω, φέρνω πρωταθλήματα, κύπελλα, τίτλους!»

Τα έζησε όλα ως ποδοσφαιριστής, με ομαδικές και ατομικές διακρίσεις που ξεπερνούν κάθε φαντασία, ακόμα και τη δική του! Κι αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι δεν έπαψε ποτέ να ονειρεύεται, ακόμα και τώρα που έγινε σαράντα χρόνων!

Κι αυτό είναι το μεγάλο μυστικό. Χάνεται μόνο όποιος χάσει τα όνειρά του!

MENIOS ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΠΡΩΤΑΘΛΗΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

Η Παρί Σεν Ζερμέν χρειαζόταν άλλη μια νίκη για να στεφθεί πρωταθλήτρια Γαλλίας για πρώτη φορά μέσα σε σχεδόν είκοσι χρόνια. Οι νεαρότεροι παίκτες ήταν πολύ αγχωμένοι, αλλά, ευτυχώς, είχαν έναν αρχηγό που ήξερε καλά από πίεση.

«Πιστεύεις σ' εμένα;» ρώτησε ο Ζλάταν τον προπονητή του, τον Κάρλο Αντσελότι, ενώπιον όλης της ομάδας στα αποδυτήρια, πριν ξεκινήσει ο αγώνας.

«Φυσικά», απάντησε ο Αντσελότι. Ο Ζλάταν ήταν ο πρώτος σκόρερ στο πρωτάθλημα και έσωζε πάντα την Παρί Σεν Ζερμέν με τα γκολ του.

«Τότε μπορείτε να χαλαρώσετε!» είπε ο Ζλάταν. «Θα κατακτήσουμε τον τίτλο, τ' ορκίζομαι!».

Από τότε που ήταν μικρό παιδί και μεγάλωσε στη σκληρή περιοχή Ρόζενγκαρντ στο Μάλμε της Σουηδίας, ο Ζλάταν είχε πάντα μεγάλη αυτοπεποίθηση. Έπρεπε να πιστέψει ότι ήταν ο καλύτερος προκειμένου να γίνει ο καλύτερος. Από τον κορυφαίο πυγμάχο Μοχάμεντ Άλι είχε μάθει να κάνει τα λόγια του πράξεις. Αν ο Ζλάταν έλεγε ότι η Παρί Σεν Ζερμέν θα κέρδιζε το πρωτάθλημα, τότε θα έκανε τα πάντα για να το πετύχει.

Η Παρί Σεν Ζερμέν έπαιζε εκτός έδρας με τη Λιόν. Οι παίκτες και οι οπαδοί της Λιόν αδημονούσαν να σταματήσουν τον Ζλάταν και τους συμπαίκτες του από το να κερδίσουν το πρωτάθλημα στην έδρα τους. Ωστόσο, δεν ήταν εύκολο να σταματήσει κανείς τον Ζλάταν. Στην πραγματικότητα, ήταν αδύνατον. Ήταν ψηλός, γρήγορος, δυνατός, επιξέδιος και είχε καλό σουτ – τα είχε όλα. Στα πρώτα λεπτά του αγώνα έκανε ένα σουτ που το απέκρουσε ένας αμυντικός στη γραμμή του τέρματος.

«Πάμει!» φώναξε στους συμπαίκτες του. «Θα έρθει το γκολ!»

Στο δεύτερο ημίχρονο, ο Ζλάταν πήρε την μπάλα και έτρεξε μπροστά. Πάσαρε στον μέσο Τιάγκο Μότα και οι αμυντικοί της Λιόν περίμεναν το ένα δύο. Ο Ζλάταν ήταν επικίνδυνος, κι έτσι έτρεξαν προς το μέρος του και άφησαν κενό χώρο για τον άλλον επιθετικό, τον Ζερεμί Μενέζ. Ο Τιάγκο πάσαρε στον Ζερεμί κι αυτός σουτάρε στην κάτω γωνία της εστίας.

Γκοοοοοοοοοοοοοοοοοοοοοοοοοολλλλλλλλλλλλλλλλ!!!!

Ήταν τόση η ανακούφιση να κερδίζεις. Οι παίκτες της Παρί Σεν Ζερμέν αγκαλιάστηκαν, αλλά ήξεραν ότι τίποτε δεν είχε τελειώσει ακόμη. Ο Ζλάταν ήξερε ότι δεν έπρεπε να σκεφτεί άλλο πόσο σημαντική ήταν η ασίστ του – έπρεπε να σιγουρευτεί ότι όλοι θα έμεναν επικεντρωμένοι στον στόχο τους.

«Τριάνα λεπτά μόνο, παιδιά. Συγκεντρωθείτε!»

Οι παίκτες της Παρί Σεν Ζερμέν άκουγαν πάντα τον σαρ επιθετικό τους. Με το σφύριγμα της λήξης, άρχισαν να χοροπηδάνε από τη χαρά τους. Ο Ζλάταν είχε κάνει ό,τι είχε υποσχεθεί στην έναρξη της σεζόν: είχε βοηθήσει την Παρί Σεν

Ζερμέν να κατακτήσει το πρωτάθλημα. Μαζεύτηκαν όλοι στον αγωνιστικό χώρο χορεύοντας.

Championnes, Championnes, Ολέ Ολέ Ολέ!

Στη συνέχεια έτρεξαν προς τους οπαδούς της Παρί Σεν Ζερμέν για να τους χειροκροτήσουν για τη στήριξή τους όλη τη σεζόν. Ο Ζλάταν δεν ξεχνούσε ποτέ πόσο τυχερός ήταν που έπαιζε το άθλημα που αγαπούσε μπροστά σε χιλιάδες ανθρώπους που τον λάτρευαν. Οι παίκτες πέταξαν τις φανέλες τους στο πλήθος και φόρεσαν μπλουζάκια που έγραφαν «Paris are Champions». Ακόμη και ο Αντσελότι φόρεσε την μπλούζα πάνω από το κομφό κοστουμί του.

Με τις τηλεοπτικές κάμερες να καταγράφουν τα πάντα, ο Ζλάταν βρυχιόταν σαν λιοντάρι. Ήταν το δέκατο πρωτάθλημα που κατακτούσε μέσα σε μόλις δώδεκα χρόνια, αλλά δεν κουραζόταν ποτέ να κερδίζει. Ήταν το καλύτερο συναίσθημα του κόσμου. Ήταν ο λόγος για τον οποίο δούλευε τόσο σκληρά κάθε μέρα στην προπόνηση, μαθαίνοντας νέα κόλπα και βελτιώνοντας τις δεξιότητές του. Μισούσε να χάνει και αγαπούσε τα τρόπαια. Αυτή ήταν μια από τις καλύτερες σεζόν του. Ήταν ο πρώτος σκόρερ της Λιγκ 1 και ο Πάικτης της Χρονιάς.

«Πήραμε ξανά το πρωτάθλημα!» φώναξε στον Μάξουελ. Ήταν κολλητοί φίλοι και είχαν παίξει μαζί στον Άγιαξ, στην Ίντερ, στην Μπαρσελόνα και στην Παρί Σεν Ζερμέν. Σε τέσσερις διαφορετικές ομάδες, στην Ολλανδία, στην Ιταλία, στην Ισπανία και τώρα στη Γαλλία, είχαν κερδίσει τον έναν τίτλο μετά τον άλλον.

«Θυμάσαι όταν ήρθα πρώτη φορά στον Άγιαξ και δεν είχα χρήματα;» είπε ο Ζλάταν με το ένα του χέρι περασμένο στους ώμους του φίλου του.

Ο Μάξουελ έβαλε τα γέλια.

«Ναι, ήμουν αναγκασμένος να σου μαγειρεύω κάθε βράδυ. Ήσουν ένα πραγματικά αυθάδικο παιδί εκείνα τα χρόνια. Είχες τόσο πολλούς εχθρούς!»

Ο Ζλάταν είχε διανύσει πολύ δρόμο από τότε που ήταν ένας μικρός θυμωμένος ποδοσφαιριστής του δρόμου και ζούσε σε μια επικίνδυνη γειτονιά του Μάλμε. Ανέκαθεν είχε πολύ ταλέντο, αλλά έπρεπε να πάρει πολλά σημαντικά μαθήματα για να γίνει σούπερ σταρ.

«Ήμουν διαφορετικός και δεν τους άρεσε αυτό», υπερασπίστηκε τον εαυτό του ο Ζλάταν. Του είχε πάρει αρκετό καιρό να καταλάβει πώς να εκμεταλλευτεί τον ξεχωριστό χαρακτήρα του στον αγωνιστικό χώρο.

Κατά τη διάρκεια της παραμονής του στον Άγιαξ, είχε αρχίσει να ελέγχει τον θυμό του. Έγινε περισσότερο ομαδικός παίκτης και επικεντρώθηκε στο σκοράρισμα και όχι στην επίδειξη. Τώρα, στην Παρί Σεν Ζερμέν και στην ηλικία των τριάντα, ήταν ένας ψηλός και ικανότατος παγκόσμιας κλάσης επιθετικός και ηγέτης στο γήπεδο. Είχε γίνει ο πρώτος σκόρερ της Σουηδίας και ο πιο ακριβός παίκτης όλων των εποχών. Όλοι ήξεραν το όνομά του.

Ζλάταν! Ζλάταν! Ζλάταν!

Ήταν ένα ταξίδι γεμάτο ένταση και περιπέτεια και ο Ζλάταν

είχε απολαύσει το κάθε λεπτό. Ο Μάξουελ, ο Μίνο, ο Μουρίνιο, η Ελένα και ο μπαμπάς του – υπήρχαν τόσο πολλοί άνθρωποι που τον είχαν βοηθήσει να πραγματοποιήσει τα όνειρά του.

«Μεγάλωσες πολύ από τότε», παραδέχτηκε ο Μάξουελ.

«Το ξέρω, αλλά εξακολουθώ να είμαι το παιδί από το Ρόζενγκαρντ!» απάντησε ο Ζλάταν μ' ένα πλατύ χαμόγελο ζωγραφισμένο στο πρόσωπό του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΡΟΖΕΝΓΚΑΡΝΤ

«Ζλάταν!» φώναξε η Γιούρκα μέσα στο κρύο. «Ζλάταν!»

Στεκόταν στην εξώπορτα του διαμερίσματος και περίμενε να ακούσει το ποδήλατο BMX του γιου της στη γειτονιά. Ο Ζλάταν ήταν μικρός για να παίζει έξω τα βράδια, ειδικά σε μια περιοχή όπως το Ρόζενγκαρντ. Αρκετές λάμπες στον δρόμο ήταν χαλασμένες και πολλά παράθυρα στις ψηλές πολυκατοικίες ήταν σπασμένα. Γίνονταν πάντα φασαρίες στη γειτονιά και η Γιούρκα δε σταματούσε ποτέ να ανησυχεί για τα παιδιά της. Αλλά στον Ζλάταν δεν άρεσε να ακούει τη μητέρα του ή οποιονδήποτε άλλον. Πίστευε ότι μπορούσε να φροντίσει ο ίδιος τον εαυτό του.

«Μην ανησυχείς, καλά είμαι!» έλεγε χαμογελώντας καθώς πήγαινε με το ποδήλατο να συναντήσει τους φίλους τους. Ο Ζλάταν ήταν μικρόσωμος για την ηλικία του αλλά είχε μεγάλη αυτοπεποίθηση.

Η Γιούρκα δούλευε πολύ σκληρά ως καθαρίστρια για να κερδίζει αρκετά χρήματα για την οικογένειά της, αλλά αυτό σήμαινε ότι σπάνια βρισκόταν στο σπίτι για να τους προσέχει. Όταν δεν ήταν εκεί, προσπαθούσε να σιγουρέψει ότι τα παιδιά

θα έτρωγαν στο σπίτι της αδελφής της ή σε σπίτια φίλων τους. Διαφορετικά έτρεχαν στους δρόμους και έτρωγαν νουντλς στιγμής με σάλτσα ντομάτας για βραδινό.

Δεν ήταν υγιεινός τρόπος για να μεγαλώνουν αλλά η Γιούρκα δεν είχε τα χρήματα για κάτι καλύτερο. Αγαπούσε τα παιδιά της αλλά έπρεπε να είναι αυστηρή μαζί τους. Η κόρη της Σανέλα ήταν καλό κορίτσι, αλλά η Γιούρκα ήθελε να ελπίζει και να είναι σίγουρη ότι ο Ζλάταν συμπεριφερόταν όπως πρέπει.

«Συγγνώμη, μαμά!» φώναξε ο Ζλάταν καθώς ανέβαινε τρέχοντας τα βρόμικα σκαλιά μέχρι τον τέταρτο όροφο, όπου ήταν το διαμέρισμά τους. Πέθαινε της πείνας.

«Πού ήσουν;» ρώτησε αμέσως η Γιούρκα.

«Εδώ γύρω», απάντησε ξέπνοος ο Ζλάταν. «Παίζαμε μπάλα. Φυσικά, κέρδισε η ομάδα μου!»

Η Γιούρκα ένευσε. Χάρηκε που άκουσε ότι ο Ζλάταν έπαιζε ποδόσφαιρο. Ο γιος της είχε τόσο πολλή ενέργεια και ο αθλητισμός τον κρατούσε μακριά από φασαρίες.

«Τι έχουμε για βραδινό;» ρώτησε ο Ζλάταν μπαίνοντας στην κουζίνα.

«Μπορείς να μαγειρέψεις μόνος σου!» είπε η Σανέλα, δίνοντάς του ένα τρυφερό χαστούκι. «Αλλά πλύσου πρώτα, βρομάς!»

«Ει, δεν είναι δίκιο!»

«Γιατί να ετοιμάζουμε εμείς το φαγητό, ενώ εσύ είσαι έξω και διασκεδάζεις;»

«Πηγαίετε να τσακωθείτε στο άλλο δωμάτιο!» είπε η

Γιούρκα στα παιδιά της, σπρώχνοντάς τα έξω από την κουζίνα. Ήταν κουρασμένη ύστερα από μια δύσκολη μέρα και υπήρχε πάντα τόσο πολλή φασαρία στο σπίτι της. Χρειαζόταν λίγη ηρεμία και ψυχία.

Ωστόσο, δεν υπήρχε ποτέ χώρος στο διαμέρισμα. Οι δύο ετεροθαλείς αδελφές του Ζλάταν ζούσαν κι αυτές εκεί, καθώς και ο μικρότερος ετεροθαλής αδελφός του, ο Κέκι.

«Τι νέα;» ρώτησε ο Ζλάταν καθώς πήρε θέση μπροστά στην τηλεόραση ύστερα από ένα γρήγορο ντους.

«Τίποτε», απάντησε μονολεκτικά ο Κέκι. Ούτε καν σήκωσε το βλέμμα του.

«Γιατί δε μου μιλάς;» είπε ο Ζλάταν και στάθηκε μπροστά στην οθόνη για να τραβήξει την προσοχή του αδελφού του. Ήθελε να προσέχει τον Κέκι και να είναι σίγουρος ότι δε θα έμπλεκε σε κάτι κακό. Ήταν τόσο εύκολο να μπλέξεις στο Ρόζενγκαρντ. Γίνονταν συνεχώς κλοπές και πολλοί καβγάδες.

«Άσε με μόνο μου και φύγε από μπροστά μου!»

Ο Ζλάταν βγήκε φουριόζος από το δωμάτιο. Το μόνο που ήθελε ήταν να βοηθήσει τον αδελφό του. Στο σπίτι τους όλοι ήταν έτοιμοι για καβγά και δεν έφταιγε πάντα αυτός. Πόρτες έκλειναν με δύναμη και η μητέρα τους έκλαιγε συχνά. Ενώσω έτρωγαν το βραδινό τους, άρχισαν πάλι να τσακώνονται. Η ζωή δεν ήταν εύκολη.

«Θα δείτε τον πατέρα σας αυτό το Σαββατοκύριακο;» ρώτησε η Γιούρκα τον Ζλάταν και τη Σανέλα, όταν τα πράγματα ηρέμησαν λιγάκι.

Ένευσαν και οι δύο. Τη Σανέλα δεν την ένοιαζε, αλλά ο Ζλάταν ανυπομονούσε να δει τον μπαμπά του. Περνούσε πολύ πιο διασκεδαστικά μαζί του. Ο Σεφίκ τούς έβγαζε έξω για πίτσα και αναψυκτικό ή μπέργκερ και παγωτό. Μια μέρα μάλιστα τους αγόρασε ολοκαίνουργια αθλητικά Nike Air Max: πράσινα για τον Ζλάταν και ροζ για τη Σανέλα. Ήταν το καλύτερο δώρο που είχαν κάνει ποτέ στον Ζλάταν.

«Ουάου, αυτά είναι τα πιο κουλ παπούτσια που είχα ποτέ!» είπε μ' ένα πλατύ χαμόγελο στο πρόσωπό του.

Ήταν πραγματικά ενθουσιασμένος που θα τα έδειχνε στους φίλους του. Θα ζήλευαν τόσο πολύ. Στο Ρόζενγκαρντ ζούσαν παιδιά από πολλές διαφορετικές χώρες: όχι μόνο από τη Σουηδία αλλά και από τη Σομαλία, την Τουρκία, την Πολωνία, τη Σερβία, την Κροατία, τη Σλοβενία – και τη Βοσνία, απ' όπου καταγόταν ο Σεφίκ, ο μπαμπάς του Ζλάταν. Ο καθένας είχε τη δική του κουλτούρα και μιλούσε διαφορετική γλώσσα, όμως είχαν κάτι κοινό: ήθελαν να είναι οι καλύτεροι αλλά, κυρίως, ήθελαν να φαίνονται ότι είναι οι καλύτεροι. Το στιλ ήταν πολύ σημαντικό.

«Εντάξει, τακτοποιήστε το σαλόνι πριν φύγετε», τους είπε η Γιούρκα. «Γίνεται πάντα χαμός εδώ».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΜΟΧΑΜΕΝΤ ΑΛΙ

«Μπαμπά, υπάρχει κάτι για φαγητό;» φώναξε ο Ζλάταν μέσα από την κουζίνα. Το ψυγείο ήταν άδειο ως συνήθως, εκτός από ένα μπουκάλι γάλα.

«Έχει ένα καρβέλι ψωμί στο ντουλάπι», απάντησε ο Σεφίκ από την πολυθρόνα του.

Ο Ζλάταν αναστέναξε. Αναγκαστικά θα βολευόταν μ' αυτό. Είχε μετακομίσει στον μπαμπά του, ενώ η Σανέλα ζούσε με τη μαμά τους. Δεν ήταν και ιδανικά, κυρίως όταν ο Ζλάταν πεινούσε. Ήταν μικρόσωμος και αδύναμος και, χωρίς καλή διατροφή, δε θα μεγάλωνε ποτέ για να γίνει δυνατός όπως οι ήρωές του στην τηλεόραση.

«Έλα να δεις μαζί μου τηλεόραση», είπε ο Σεφίκ χτυπώντας το κάθισμα της καρέκλας δίπλα του. Στον μπαμπά του Ζλάταν δεν άρεσε η σουηδική κουλτούρα. Προτιμούσε να ακούει δυνατά γιουγκοσλαβική παραδοσιακή μουσική και να βλέπει παλιές ταινίες. Οι ταινίες πολεμικών τεχνών με τον Μπρους Λι και τον Τζάκι Τσαν ήταν συνήθως οι αγαπημένες του, αλλά αυτή η συγκεκριμένη ταινία ήταν διαφορετική.

«Ο θεός σου ο Σάπκο ήταν φοβερός πυγμάχος», άρχι-

σε ο Σεφίκ και ο Ζλάταν άκουγε προσεκτικά, αφού ο πατέρας του σπάνια μιλούσε για την παλιά του ζωή στη Βοσνία. «Ήταν διάσημος πίσω στην πατρίδα και επιλέχτηκε από την εθνική ομάδα της Γιουγκοσλαβίας. Και μια μέρα, όταν ήταν μόλις είκοσι τριών χρόνων, πνίγηκε στο ποτάμι. Ήταν η χειρότερη στιγμή της ζωής μου, αλλά από τότε άρχισα να παρακολουθώ μποξ. Κι αυτός ο τύπος είναι ο καλύτερος όλων των εποχών».

Ο Ζλάταν παρακολουθούσε καθώς ο Μοχάμεντ Άλι χτυπούσε τον Τζορτζ Φόρμαν στον αγώνα που έμεινε γνωστός ως «The Rumble in the Jungle» (Ο χαμός στη ζούγκλα). Καθώς ο Άλι κέρδισε τον όγδοο γύρο, ο Ζλάταν ζητωκραύγασε. Ήταν ο καλύτερος αγώνας που είχε δει ποτέ και ο Άλι ήταν ο νέος αγαπημένος του πυγμαχός. Δεν ήταν ο πιο μεγαλόσωμος, αλλά ήταν πραγματικά γρήγορος και κουλ. Είχε πολλή μαγκιά.

Πριν απ' τον αγώνα, ο Άλι καυχιόταν στα μέσα ενημέρωσης λέγοντας: «Είμαι τόσο γρήγορος, που χθες το βράδυ έσβησα το φως στο δωμάτιο του ξενοδοχείου μου και ξάπλωσα πριν σκοτεινιάσει το δωμάτιο». Ήταν πολύ αστείο, αλλά ο Άλι δεν έμενε μόνο στα λόγια. Ότι έλεγε το έκανε και πράξη. Είχε εξαιρετική τεχνική, καθώς χόρευε γύρω στο ρινγκ, αποφεύγοντας χτυπήματα μέχρι να έρθει η κατάλληλη στιγμή να αντεπιτεθεί.

«Αυτό μπορείς μόνο, Τζορτζ,» έλεγε ο Άλι ξανά και ξανά κατά τη διάρκεια του αγώνα. «Αυτό μπορείς μόνο,»

Ο Ζλάταν λάτρευε το κάθε λεπτό. Είχε αποκτήσει έναν καινούργιο ήρωα.

«Είμαι ο καλύτερος!» φώναξε ο Ζλάταν καθώς έτρεχε στην αυλή. Ήταν διάλειμμα στο σχολείο Βάρνερ Ρίντεν και αυτό σήμαινε ένα μόνο πράγμα: ποδόσφαιρο.

Ο Ζλάταν δεν ήταν ο καλύτερος ποδοσφαιριστής στο σχολείο αλλά δούλευε πολύ σκληρά για να βελτιώσει την τεχνική του. Όπως ο Άλι, ήταν αποφασισμένος να γίνει θρύλος, ό,τι κι αν απαιτούσε αυτό. Μερικές φορές η αποφασιστικότητά του τον θύμωνε πολύ. Προσπαθούσε να μείνει ήρεμος στον αγωνιστικό χώρο αλλά συχνά φώναζε στους συμπαίκτες του, αν έκαναν μια κακή πάσα, ή έκανε εσκεμμένα φάουλ.

«Χαλάρωσε, Ζλάταν!» του έλεγαν οι φίλοι του και αυτός καθόταν στη γωνία και έπαιρνε βαθιές αναπνοές μέχρι να είναι και πάλι σε θέση να παίξει. Προσπαθούσε να κοντρολάρει την ορμή του αλλά ήταν όλος φωτιά. Στον αγωνιστικό χώρο ξεσπούσε τον θυμό του για την οικογενειακή ζωή του.

Ο Ζλάταν έπαιζε συχνά ποδόσφαιρο μετά το σχολείο μέχρι που σκοτεινίαζε και δεν μπορούσε να δει την μπάλα. Τότε πήγαινε στο σπίτι της μαμάς του για να φάει και να κουβεντιάσει με τη Σανέλα και τον Κέκι. Γυρίζοντας με τα πόδια στο σπίτι του μπαμπά του, ο Ζλάταν έπρεπε να είναι τόσο γενναίος όσο ο Μοχάμεντ Άλι. Η διαδρομή ήταν πολύ επικίνδυνη τη νύχτα, καθώς υπήρχε ελάχιστος φωτισμός και πολλοί

θάμνοι και απόμερα δρομάκια. Μάλιστα, κάποια μέρα επιτέθηκαν στον Σεφίκ, με αποτέλεσμα να τραυματιστεί άσχημα.

«Είμαι ο καλύτερος!» μονολογούσε ο Ζλάταν, με την καρδιά του να χτυπάει πιο δυνατά απ' ό,τι συνήθως. Αν έτρεχε πολύ γρήγορα, δε θα μπορούσε να συμβεί τίποτε κακό. Όταν έφτανε στον πρώτο φανοστάτη, σκεφτόταν: *Εντάξει, ένας ακόμη!*

Ο Σεφίκ έμαθε στον Ζλάταν να είναι σκληρός και να υπερασπίζεται πάντα τον εαυτό του. Αυτός ήταν ένας από τους βασικούς κανόνες του μπαμπά του, μαζί με τους εξής: πάντα να προσπαθείς για το καλύτερο, πάντα να κάνεις το σωστό και να μην τα παρατάς. Δεν ήταν και ο πιο στοργικός πατέρας αλλά έδωσε στον Ζλάταν μερικά πολύτιμα μαθήματα. Μια μέρα, ο Σεφίκ αγόρασε ένα καινούργιο κρεβάτι ΙΚΕΑ για τον γιο του.

«Θα θέλατε να σας το στείλουμε, κύριε;» τον ρώτησε ο υπάλληλος.

«Υπάρχει παραπάνω χρέωση;» απάντησε αυτός. Ο υπάλληλος ένευσε.

Ο Σεφίκ δεν είχε τα παραπάνω χρήματα κι έτσι κουβάλησε το στρώμα μέχρι το σπίτι. Ο Ζλάταν μετέφερε τα πόδια του κρεβατιού, αλλά δεν μπορούσε να προλάβει τον πατέρα του.

«Περίμενε! Να κάνουμε ένα διάλειμμα;» γκρίνιαξε.

«Όχι!» απάντησε ο μπαμπάς του, με τον ιδρώτα να τρέχει στο πρόσωπό του.

Ο Ζλάταν κοίταξε προς τα πάνω για να δείξει την αγανάκτησή του και συνέχισε. Μερικές φορές έπρεπε να κάνεις θυσίες για να πετύχεις τους στόχους σου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

ΚΑΝΟΝΤΑΣ ΕΠΙΔΕΙΞΗ

«Καλημέρα», είπε δυνατά η δασκάλα. Ο Ζλάταν ήλπιζε να μπει στην τάξη χωρίς να τον εντοπίσει. Δε φαινόταν χαρούμενη. «Καλοσύνη σου που μας έρχεσαι, αλλά γιατί άργησες τόσο;»

Ο Ζλάταν κοίταξε το ρολόι στον τοίχο και μετά το πάτωμα. Είχε χάσει σχεδόν μία ώρα για τρίτη φορά αυτή την εβδομάδα. Του είχαν τελειώσει οι δικαιολογίες κι έτσι αποφάσισε να φανεί ειλικρινής.

«Συγγνώμη, δεν άκουσα το ξυπνητήρι», είπε προσπαθώντας να φανεί όσο πιο αθώος μπορούσε.

«Θα κάνω μια κουβέντα με τους γονείς σου», απάντησε η δασκάλα του. «Προς το παρόν, όμως, κάθισε και άνοιξε τα βιβλία σου».

Στον Ζλάταν άρεσε να μαθαίνει και τα πήγαινε καλά στις εξετάσεις όταν μελετούσε σκληρά. Αλλά το έβρισκε πολύ δύσκολο να κάθεται ακίνητος για περισσότερα από λίγα λεπτά τη φορά. Στα μαθηματικά συνήθως έβρισκε τις σωστές απαντήσεις, αλλά αυτό δεν αρκούσε.

«Μπράβο, Ζλάταν, αλλά πρέπει να εξηγήσεις πώς έφτασες σ' αυτή την απάντηση», έλεγε πάντα η δασκάλα του, όμως

αυτός δεν ενδιαφερόταν να δείξει τον τρόπο σκέψης του. Μερικές φορές θεωρούσαν ότι αντέγραφε, αλλά δεν το έκανε.

«Ζλάταν, πρόσεχε λίγο!» φώναξε η δασκάλα. Συζητούσε για το ποδόσφαιρο με έναν από τους φίλους του στο βάθος της αίθουσας. Ήταν αδύνατον να ελέγξει κανείς τον Ζλάταν όταν βαριόταν. Πολύ σύντομα πετούσε μολύβια από τη μία άκρη της αίθουσας στην άλλη.

«Λοιπόν, σήκω και πήγαινε έξω!» είπε η δασκάλα ύστερα από κάμποσες προειδοποιήσεις. Και όταν τα άλλα παιδιά ξεκίνησαν και πάλι τη μελέτη, βγήκε να του μιλήσει. «Ξέρω ότι δεν είσαι κακό παιδί», είπε και ο Ζλάταν άρχισε να νιώθει ένοχος, «αλλά πρέπει να συμπεριφέρεσαι σωστά στην τάξη μου. Τα άλλα παιδιά θέλουν να μάθουν και εσύ τα εμποδίζεις με το να συμπεριφέρεσαι σαν χαζός. Αλήθεια μισείς το σχολείο;»

Ο Ζλάταν κούνησε το κεφάλι.

«Τότε δείξε μου ότι μπορείς να συμπεριφέρεσαι σωστά, αλλιώς θα αναγκαστώ να μιλήσω στον διευθυντή».

Ο Σεφίκ είχε μετακομίσει κάμποσες φορές, πράγμα που σήμαινε ότι με κάθε μετακόμιση ο Ζλάταν έπρεπε να πάει σε καινούργιο σχολείο. Ήταν δύσκολο να συνηθίσει στο κάθε νέο περιβάλλον και να κάνει νέους φίλους. Αντιθέτως, οι σταθεροί φίλοι του ήταν οι συμπαίκτες του και οι αντίπαλοι στους καθημερινούς ποδοσφαιρικούς αγώνες στη γειτονιά. Ήταν σκληρές μάχες που κρατούσαν πολλή ώρα και ο Ζλάταν τις αγαπούσε. Τα αγόρια δε φορούσαν ολοκαίνουργιες εμφανίσεις για να παίξουν αλλά τα κανονικά ρούχα τους και παλιά

αθλητικά παπούτσια. Γύριζαν σπίτι τους με τρύπες στα γόνατα των τζιν τους, κοψίματα στους αγκώνες τους και χαμόγελα στα πρόσωπά τους. Ήταν το καλύτερο μέρος της κάθε μέρας.

«Τι εννοείς ότι δεν μπορώ να παίξω;» φώναξε ο Ζλάταν. Είχε αρχίσει να θυμώνει πολύ. Είχε έρθει τρέχοντας από το σχολείο για να βεβαιωθεί ότι δε θα έχανε την αρχή του παιχνιδιού. Δε μισούσε τίποτε περισσότερο από το να μένει εκτός. Ήταν αρκετά καλός και μπορούσε να παίζει.

«Έχουμε αρκετούς παίκτες σήμερα και εσύ παραείσαι μικρόσωμος», του είπε ο αρχηγός, αλλά ο Ζλάταν καταλάβαινε ότι τον φοβόταν λιγάκι. Ο Ζλάταν ήταν μικρός σαν ποντίκι αλλά είχε την καρδιά λιονταριού.

«Παιδιά, είστε άχρηστοι», απάντησε. «Είμαι ο καλύτερος παίκτης εδώ!»

«Εντάξει, λοιπόν, απόδειξέ το!» είπε τελικά το αγόρι.

Ο Ζλάταν μπορούσε να το αποδείξει με πράξεις. Όταν τον άφηναν να παίζει, έπρεπε να τους δείξει ότι άξιζε. Και δεν είχε να κάνει με τα γκολ. Είχε να κάνει με τα *φοβερά* γκολ. Στο ποδόσφαιρο δρόμου τα παιδιά ζητωκραύγαζαν πολύ δυνατά τα πιο κουλ κολπάκια.

Τα πρώτα λεπτά οι συμπαίκτες του δεν του πάσαραν την μπάλα. Ο Ζλάταν τη ζητούσε συνεχώς αλλά προτιμούσαν να σουτάρουν ή να πασάρουν σε κάποιον άλλον. Ήταν το αυστάντερ και δεν τον εμπιστεύονταν. Στο τέλος ο Ζλάταν έκανε ένα καλό τάκλιν και κέρδισε την μπάλα. Έτρεξε μπροστά, ξεγέλασε έναν αμυντικό, προσπέρασε τον επόμενο και σού-

ΣΥΝΑΝΤΗΣΕ ΤΟΝ ΖΛΑΤΑΝ, ΤΟΝ ΑΠΟΛΥΤΟ ΗΡΩΑ ΤΟΥ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΥ

Ο Σουηδός σούπερ σταρ δεν κουραζόταν ποτέ να κερδίζει και κατάφερε να γίνει ο πιο θανάσιμος στράικερ της Μάντσεστερ Γιουνάιτεντ. Στην πορεία του έπαιξε στη Γιουβέντους, στην Ίντερ, στην Μπαρτσελόνα, στην Παρί Σεν Ζερμέν, ακόμη και στους Γκάλτσι, ενώ έφτασε να γίνει ο πρώτος σκόρερ όλων των εποχών της Σουηδίας. Αυτή είναι η ιστορία ενός από τους καλύτερους ποδοσφαιριστές της γενιάς του.

ΟΙ ΑΠΟΛΥΤΟΙ ΗΡΩΕΣ ΤΟΥ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΥ ΣΕ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΝ

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ

www.psichogios.gr

ISBN: 978-618-01-3902-0

ΚΩΔ. ΜΗΧΣΗΣ: 24954